

Arrest

nr. 220 185 van 24 april 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. TORFS
Amerstraat 121
3200 AARSCHOT**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 27 februari 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 25 januari 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat C. TORFS verschijnt voor verzoekster en van attaché C. KURUM, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 18 juni 2016 vroeg verzoekster een visum lang verblijf aan om in België te studeren. Nadat haar een visum werd toegekend, werd zij op 7 november 2016 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning (A-kaart), geldig tot 31 oktober 2017.

Op 25 oktober 2017 werd verzoeksters A-kaart verlengd voor een jaar, tot 31 oktober 2018.

Op 29 november 2018 diende verzoekster een aanvraag in tot vernieuwing van haar A-kaart.

Op 29 november 2018 verklaarde de stad Leuven deze aanvraag onontvankelijk omdat deze niet uiterlijk vijftien dagen voor de vervaldatum van haar verblijfsvergunning was ingediend. Op diezelfde dag

werd aan verzoekster een attest van afneming van haar verblijfsdocument ter kennis gebracht (bijlage 37).

Op 25 januari 2019 nam de gemachtigde een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis).

Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“Gelet op artikel 61 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996;

~~*(1) Gelet op het advies (de adviezen) van de academische besturen of schoolbesturen, overgemaakt op .....*~~

~~*(1) Bij gebrek aan het advies van de academische besturen of schoolbesturen, binnen twee maanden na de op ingediende aanvraag.*~~

Overwegende dat de genaamde S.M., Q.

geboren te (...) 1992,

van Kameroen nationaliteit,

verblijvende te (...)

gemachtigd was om te verblijven in België om er te studeren/in de hoedanigheid van gezinslid van een vreemdeling(e), gemachtigd tot een verblijf als student(e) (1);

REDEN VAN DE BESLISSING :

Artikel 61, §2.1 Betrokkene verlengt haar verblijf na afloop van haar studies en is niet meer in het bezit van een regelmatig verblijfsdocument;

Overwegende dat betrokkene gemachtigd werd tot een verblijf voor het volgen van studies aan de VUB en dat betrokkene nu een inschrijvingsattest voorlegt om te studeren aan CERIS vanaf het academiejaar 2018-2019; dit inschrijvingsattest kunnen wij niet aanvaarden aangezien deze onderwijsinstelling niet voldoet aan de voorwaarden van art. 58 en 59 van de wet van 15/12/1980, omdat de onderwijsinstelling noch gesubsidieerd noch georganiseerd wordt door de overheid

In uitvoering van artikel 103/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 1996, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.”

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekster te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van de motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 58, 59, 61, § 2, 1° en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). In het tweede middel voert zij ook de schending van de zorgvuldigheidsplicht aan.

Zij licht beide middelen toe als volgt:

“De bestreden beslissing is gebaseerd op artikel 61, §2.1° van de vreemdelingenwet.

Verweester stelt: Betrokkene verlengt haar verblijf na afloop van haar studies en is niet meer in het bezit van een regelmatig verblijfsdocument.

Overwegende dat betrokkene gemachtigd werd tot een verblijf voor het volgen van studies aan de VUB en dat betrokkene nu een inschrijvingsattest voorlegt om te studeren aan CERIS vanaf het academiejaar 2018-2019; dit inschrijvingsattest kunnen wij niet aanvaarden aangezien deze onderwijsinstelling niet voldoet aan de voorwaarden van art 58 en 59 van de wet van 15/12/1980, omdat de onderwijsinstelling noch gesubsidieerd noch georganiseerd wordt door de overheid.

Wanneer een machtiging tot verblijf werd toegekend op grond van artikel 58 Vw. - hetgeen in casu het geval is - kan dit verblijf een einde nemen als:

1. De student zijn studies overdreven verlengt;
2. De student een tewerkstelling of winstgevende activiteit uitoefent die zijn studies hindert;
3. De student zonder verantwoording niet deelneemt aan de examens

Geen van voorgaanden is hier van toepassing. Verweerster schendt artikel 58 Vw.

Door te stellen dat dit inschrijvingsattest kunnen wij niet aanvaarden aangezien deze onderwijsinstelling niet voldoet aan de voorwaarden van art 58 en 59 van de wet van 15/12/1980, omdat de onderwijsinstelling noch gesubsidieerd noch georganiseerd wordt door de overheid schendt verweerster artikel 59 en 61 §2, 1° Vw.

Verzoekster studeert voltijds aan CERIS-ULB. De ULB (université libre de Belgique) is een universiteit die door de Belgische overheid is erkend.

Deze instelling is dan ook bevoegd om het vereiste inschrijvingsattest af te leveren.

Hier anders over oordelen doet afbreuk aan artikel 61 §2, 1° Vw.

Schending van de motiveringsplicht voortvloeiende uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Volgens vaste Cassatierechtspraak moet onder een afdoende motivering van de bestuurshandeling worden verstaan: iedere motivering die de betrokken beslissing redelijkerwijze grondt.

De motivering van verweerster is niet afdoende en zij is niet conform artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 die voorschrijft dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Door te stellen dat verzoekster niet meer in het bezit is van een regelmatig verblijfsdocument schendt verweerster de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Dat de beslissing van verwerende partij ook om reden van ongeldige motivering dient vernietigd te worden.

Schending zorgvuldigheidsbeginsel

Verzoekster legde voldoende bewijs voor van haar studies en attesten waarop een visum werd afgeleverd.

Bovendien heeft zij zich niet uitgeschreven en volgt zij op regelmatige wijze de cursussen aan een door de Overheid erkende onderwijsinstelling.

Het is immers haar bedoeling om de master af te ronden.

Verweerster heeft haar beslissing niet zorgvuldig voorbereid.

Zij diende op basis van de meegedeelde stukken een andere beslissing te nemen, minstens diende zij, in geval van onduidelijkheid, aan bijkomende bewijsgeving te doen.

Dat het zorgvuldigheidsbeginsel inhoudt dat de Overheid slechts na afweging van alle relevante gegevens van de zaak een beslissing mag nemen. (R.v.St. (9e k.) nr. 182.450, 28 april 2008)”

Beide middelen worden omwille van hun verknochtheid samen behandeld.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat aan de overheid de verplichting wordt opgelegd haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het beginsel impliceert dat de overheid met alle dienstige stukken rekening moet houden.

Volgens de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en volgens artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet is de overheid wettelijk verplicht om haar beslissing te motiveren door de juridische en feitelijke overwegingen op een “afdoende” wijze op te nemen in de akte. Dit betekent dat haar motivering pertinent moet zijn, namelijk dat de overwegingen de beslissing voldoende moeten dragen.

Verzoekster meent dat de gemachtigde de bestreden beslissing niet afdoende heeft gemotiveerd, door te stellen dat zij niet meer in het bezit is van een regelmatig verblijfsdocument. Zij stelt dat geen van de gevallen waarin een verblijfsmachtiging die werd toegekend op grond van artikel 58 van de Vreemdelingenwet een einde kan nemen, in casu van toepassing is. Zij wijst erop dat zij studeert aan het CERIS, een instelling verbonden aan de “Université Libre de Belgique” (sic), een universiteit die door de Belgische overheid is erkend en dan ook bevoegd is om het vereiste inschrijvingsattest af te leveren. Verzoekster stelt dat zij voldoende bewijs van haar studies heeft voorgelegd evenals attesten waarop een visum werd afgeleverd, dat zij zich niet heeft uitgeschreven en dat zij op regelmatige wijze de cursussen volgt aan een door de overheid erkende onderwijsinstelling. Zij meent dan ook dat de gemachtigde de bestreden beslissing niet zorgvuldig heeft voorbereid.

De Raad beoordeelt de beweerde schending van de genoemde beginselen in het licht van de gegevens van het dossier en van de toepasselijke wetsbepalingen.

Artikel 58 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Wanneer de aanvraag tot het bekomen van de machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven bij een Belgische diplomatieke of consulaire post ingediend wordt door een vreemdeling die in België wenst te studeren in het hoger onderwijs of er een voorbereidend jaar tot hoger onderwijs wenst te volgen, moet die machtiging toegekend worden indien de betrokkene zich niet bevindt in een der in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°, bedoelde gevallen en indien hij de hiernavolgende documenten overlegt:

1° een attest afgegeven door een onderwijsinstelling overeenkomstig artikel 59;

2° het bewijs dat hij voldoende middelen van bestaan bezit;

3° een geneeskundig getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet aangetast is door een der in bijlage bij deze wet opgesomde ziekten of gebreken;

4° een getuigschrift waaruit blijkt dat de betrokkene niet veroordeeld is geweest wegens misdaden of wanbedrijven van gemeen recht, wanneer hij ouder is dan 21 jaar.

Bij ontstentenis van een getuigschrift als bedoeld onder 3° en 4° van het eerste lid, kan de Minister of zijn gemachtigde niettemin, rekening houdende met de omstandigheden, de vreemdeling machtigen in België te verblijven om er te studeren.

De machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven kan door de vreemdeling in het Rijk aangevraagd worden overeenkomstig de door de Koning bepaalde modaliteiten in uitvoering van artikel 9, tweede lid.”

Artikel 59 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Al de door de overheid georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstellingen zijn bevoegd om het vereiste attest af te geven.

Dit attest bevestigt, hetzij dat de vreemdeling als regelmatige leerling of student, die voldoet aan de voorwaarden inzake voorafgaande studies, ingeschreven is in de onderwijsinstelling die het afgeeft, hetzij dat hij, in voorkomend geval, een aanvraag tot het verlenen van de gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma's en studiegetuigschriften ingediend heeft, hetzij dat hij, in voorkomend geval, ingeschreven is voor de toelatingsproef.

In de twee laatste gevallen moet een nieuw attest binnen vier maanden bevestigen dat de vreemdeling, na het bekomen van de gelijkwaardigheid van diploma of studiegetuigschrift of na het slagen voor de

toelatingsproef, als regelmatige leerling of student ingeschreven is in de onderwijsinstelling die het afgeeft.

Het attest moet betrekking hebben op een onderwijs met volledig leerplan; het mag echter ook betrekking hebben op een onderwijs met beperkt uurrooster wanneer de vreemdeling bewijst dat dit onderwijs zijn hoofdbezigheid en de voorbereiding of de aanvulling van een onderwijs met volledig leerplan zal uitmaken.”

Artikel 61, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet, dat verzoekster ook geschonden acht, luidt als volgt:

“De Minister of zijn gemachtigde kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten :

1° wanneer hij na afloop van zijn studies zijn verblijf verlengt en niet meer in het bezit is van een regelmatig verblijfsdocument;”

De Raad stelt vast dat de gemachtigde in de bestreden beslissing uitdrukkelijk heeft verwezen naar artikel 61, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet en daarbij heeft aangegeven dat verzoekster haar verblijf heeft verlengd na afloop van haar studies en niet meer in het bezit is van een regelmatig verblijfsdocument. Daarbij wordt verduidelijkt dat verzoekster gemachtigd werd tot een verblijf voor het volgen van studies aan de VUB maar dat zij nu een inschrijvingsattest voorlegt om te studeren aan CERIS vanaf het academiejaar 2018-2019, en dat dit inschrijvingsattest niet kan worden aanvaard aangezien deze onderwijsinstelling noch gesubsidieerd noch georganiseerd wordt door de overheid en dus niet voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 58 en 59 van de Vreemdelingenwet.

De Raad kan niet vaststellen dat deze motivering de bestreden beslissing niet voldoende kan dragen. Zoals verweerder aangeeft in de nota met opmerkingen, wijst verzoekster in haar verzoekschrift op de mogelijke gronden die in artikel 61, § 1 van de Vreemdelingenwet worden aangehaald voor de minister om het bevel om het grondgebied te verlaten te geven aan een student die op grond van artikel 58 van de Vreemdelingenwet tot verblijf werd gemachtigd. Verzoekster gaat er in haar verzoekschrift geheel aan voorbij dat zij niet meer in het bezit was van een geldige verblijfsvergunning op het moment dat de bestreden beslissing werd genomen, aangezien uit het administratief dossier blijkt dat verzoeksters verblijfsvergunning slechts geldig was tot 31 oktober 2018 en haar aanvraag tot verlenging van de verblijfsmachtiging onontvankelijk werd verklaard op 29 november 2018. Uit het administratief dossier blijkt eveneens dat haar ook een attest van afnemering van haar verblijfsdocument werd ter kennis gebracht op dezelfde dag. De thans bestreden beslissing van 25 januari 2019 houdt wel de afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten in waarvoor de gemachtigde zich in de bestreden beslissing terecht kon baseren op § 2 van artikel 61 van de Vreemdelingenwet. De gemachtigde kon zich niet op § 1 van deze bepaling steunen, zoals verzoekster lijkt voor te houden, daar enkel de minister op grond van artikel 61, § 1 van de Vreemdelingenwet een bevel om het grondgebied te verlaten kan afgeven, terwijl § 2 wel in die mogelijkheid voor de gemachtigde voorziet, weliswaar op andere gronden zoals in casu.

Dit volstaat reeds om de bestreden beslissing te schragen.

Waar verzoekster er vervolgens nog op wijst dat zij voltijds studeert aan “CERIS-ULB”, terwijl de ULB een universiteit is die door de Belgische overheid is erkend, volstaat dit betoog niet om aan te nemen dat CERIS een onderwijsinstelling is die door de overheid wordt georganiseerd, erkend of gesubsidieerd en die bijgevolg bevoegd is om het vereiste inschrijvingsattest zoals bedoeld in de artikelen 58 en 59 van de Vreemdelingenwet af te leveren. Het is immers niet uitgesloten dat een universiteit een partnerschap aangaat met een private instelling die ongesubsidieerde opleidingen aanbiedt. Ten overvloede merkt de Raad met verweerder in de nota op dat de website van CERIS uitdrukkelijk aangeeft dat het een vorm van ongesubsidieerde private opleiding betreft. Het feit dat verzoekster nog steeds is ingeschreven bij deze instelling, dat zij op regelmatige wijze de cursussen volgt en dat zij de bedoeling heeft haar master af te ronden, doet geen afbreuk aan deze vaststelling. De Raad ziet ook niet in welke bijkomende bewijsgeving de gemachtigde in dit opzicht had moeten doen of met welke relevante gegevens van de zaak de gemachtigde geen rekening zou hebben gehouden.

Gelet op het voorgaande blijkt niet dat de gemachtigde onzorgvuldig heeft gehandeld bij het nemen van de bestreden beslissing of dat hij deze kennelijk onredelijk of niet afdoende heeft gemotiveerd in het licht van de artikelen 58, 59 en 61, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet. Een schending van deze bepalingen blijkt dan ook niet, evenmin als een schending van de zorgvuldigheidsplicht of van de

motiveringsplicht zoals die voortvloeit uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en uit artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De middelen zijn ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig april tweeduizend negentien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES